

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.352/3
VAN 4 OKTOBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 16 september 2011 door de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen, tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 oktober 2003 betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en tot vaststelling van de datum van de inwerkingtreding van artikel 32, 3°, van het decreet van 29 april 2011 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voorgelegde dossier bevat twee ontwerpen, waarvan het ene negen en het andere tien artikelen telt. Het is pas na een vraag daartoe aan de gemachtigde vanwege de auditeur-rapporteur dat duidelijk is geworden welk van die twee ontwerpen om advies is voorgelegd aan de Raad van State. Ook waren de bijlagen bij het ontwerp niet genummerd en op één na niet geïllustreerd door de Vlaamse minister bevoegd voor het woonbeleid.

De stellers van het ontwerp worden verzocht om in de toekomst de dossiers die aan de Raad van State worden voorgelegd op zulk een manier samen te stellen dat meteen duidelijk wordt om welke teksten om advies wordt gevraagd en om duidelijk aan te geven welke bijlagen bij welk onderdeel van het voorgelegde ontwerpbesluit zelf horen, en die bijlagen alle te viseren.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot wijziging van twee besluiten van de Vlaamse Regering op het vlak van het woonbeleid, namelijk het besluit van de Vlaamse Regering van 6 oktober 1998 ‘betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen’ en het besluit van de Vlaamse Regering van 3 oktober 2003 ‘betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers’.

Naast de opheffing van een afwijking voor het bepalen van de minimale vloeroppervlakenorm van studio's (artikel 1), strekt het ontworpen besluit tot aanpassing van de technische verslagen aan de hand waarvan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten waaraan woningen, kamers en studentenkamers moeten voldoen, worden beoordeeld (artikelen 2 en 6, 1°), tot invoering van een technisch verslag aan de hand waarvan die vereisten voor kamers voor seizoensarbeiders moeten worden beoordeeld

(artikelen 3 en 6, 2°), tot schrapping van enkele gevallen waarin een (studenten)kamer ongeschikt kan worden verklaard (artikel 4) of niet conform kan worden bevonden (artikel 5) en ten slotte tot inwerkingstelling van artikel 32, 3°, van het decreet van 29 april 2011 'houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen' (artikel 7).

4. In de aanhef wordt de rechtsgrond voor het ontworpen besluit gezocht in artikel 28 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', in het decreet van 4 februari 1997 'houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers' (hierna: Kamerdecreet), in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 'houdende de Vlaamse Wooncode' (hierna: Vlaamse Wooncode) en in de artikelen 32, 3°, en 79 van het decreet van 29 april 2011 'houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen'.

4.1. Artikel 28 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waarin overigens geen delegatie aan de Vlaamse Regering vervat is, heeft betrekking op de voordracht van kandidaten voor het Vlaams of het Waals Parlement en heeft derhalve in het geheel geen uitstaans met het ontworpen besluit. Er kan dan ook worden aangenomen dat de vermelding van dat artikel in het eerste lid van de aanhef een verschrijving uitmaakt. Wellicht wordt beoogd te verwijzen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, op grond waarvan de Vlaamse Regering een algemene bevoegdheid tot uitvoering van de decreten bezit. Dat artikel, gelezen in samenhang met de artikelen 7^{quater}, 7^{quinqies} en 7^{sexies} van het Kamerdecreet, biedt effectief rechtsgrond voor de artikelen 3 en 6, 2°, van het ontworpen besluit, althans in de mate dat het technisch verslag wordt opgevat als een instrument om de overeenstemming van de betrokken kamer voor seizoensarbeiders met de in de genoemde artikelen van het decreet van 4 februari 1997 vervatte normen na te gaan.

4.2. De artikelen 1 en 2 van het ontworpen besluit vinden rechtsgrond in artikel 5, §§ 1 en 2, van de Vlaamse Wooncode.

4.3. Artikel 5 van het ontworpen besluit lijkt rechtsgrond te kunnen vinden in artikel 10, § 1, derde lid, van het Kamerdecreet, terwijl artikel 6, 1°, van het ontworpen besluit rechtsgrond lijkt te vinden in artikel 4, eerste lid, van dat decreet, onder voorbehoud van wat *sub* 4.5 wordt opgemerkt.

4.4. De rechtsgrond voor artikel 7 van het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 79 van het decreet van 29 april 2011.

4.5. Door de opheffing van 2° en 3° van artikel 4, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 oktober 2003 (artikel 4 van het ontwerp) worden twee gevallen geschrapt waarin de gewestelijke ambtenaar in zijn advies als bedoeld bij artikel 15, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Wooncode aan de burgemeester kan voorstellen een (studenten)kamer ongeschikt te verklaren, zodat die ambtenaar zulks enkel nog kan adviseren wanneer de (studenten)kamer volgens deel E van het technisch verslag aan de hand waarvan de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor die kamers worden beoordeeld, een eindscore behaalt van minstens vijftien punten (die worden toegekend bij tekortkomingen). In artikel 16 van het Kamerdecreet wordt evenwel zonder meer bepaald dat de kamer die niet beantwoordt aan de normen bedoeld in de artikelen 4, 6 en 7 van dat decreet, en de studentenkamer die niet beantwoordt aan de normen bedoeld in de artikelen 4 en 8 ervan, ongeschikt is. De delegatie die aan de Vlaamse Regering bij artikel 16, eerste lid, van het Kamerdecreet wordt toegekend om nader de criteria te bepalen aangaande de conformiteit met de vereisten bedoeld in de artikelen 4, 6, 7 en 8 ervan, laat zeker toe criteria te bepalen aan de hand waarvan kan worden nagegaan of al dan niet aan de genoemde vereisten is voldaan of om die vereisten nader uit te werken, maar het is de vraag of ze, eventueel gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, volstaat om een systeem op te zetten waarbij slechts bepaalde tekortkomingen aan de genoemde normen of slechts een combinatie van die tekortkomingen kan leiden tot een ongeschiktheidsverklaring.

Er zou in dat verband wel kunnen worden gewezen op artikel 10, § 1, derde lid, van het Kamerdecreet, waarbij aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid wordt verleend om, met betrekking tot het conformiteitsattest, dat ook betrekking heeft op de overeenstemming met de in dat decreet vastgestelde normen, te bepalen “in welke mate een afwijking van [die] normen beslissend is voor de [toekenning] van het [conformiteits]attest”. Door die bepaling wordt het mogelijk gemaakt dat het bestaan van kleine tekortkomingen de toekenning van dat attest niet in de weg staat, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat ook wat betreft de ongeschiktheidsverklaring afwijkingen mogelijk moeten zijn.^{1 2} Er dient evenwel te worden vastgesteld dat de versoepeling die bij artikel 10, § 1, derde lid, laatste zin, van het Kamerdecreet is aangebracht, niet, of althans niet uitdrukkelijk, is doorgetrokken naar artikel 16 van dat

¹ In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 3 februari 1998 ‘houdende wijziging van artikel 10 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers’ werd bovendien gewag gemaakt van een puntensysteem dat bij de heffing ter bestrijding van de leegstand en de verkrotting van gebouwen of woningen werd gebruikt en dat op dat moment werd herzien in het raam van de uitvoering van de Vlaamse Wooncode (*Parl.St.* VI. Parl. 1997-98, nr. 794/1, p. 2; Verslag DE LOOR, *Parl.St.* VI. Parl. 1997-98, nr. 794/2, p. 3).

² Tevens zou men kunnen aanvoeren dat de delegatie die aan de Vlaamse Regering is toegekend bij artikel 16, eerste lid, van het Kamerdecreet noodzakelijkerwijze een ander voorwerp moet hebben dan de delegatie die is toegekend bij artikel 4, eerste lid, van dat decreet.

decreet,³ zodat de Raad van State niet anders kan dan omtrent artikel 4 van het ontwerp een voorbehoud te maken.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In het eerste lid van de aanhef dient te worden verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in plaats van naar artikel 28 van die wet.

6. In het tweede lid van de aanhef dient, gelet op hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, te worden verwezen naar de artikelen 4, eerste lid, *7quater*, *7quinquies*, *7sexies*, 10, § 1, derde lid, en 16, eerste lid, van het Kamerdecreet, met vermelding van de wetshistoriek ervan.

7. In het vierde lid van de aanhef dient de verwijzing naar artikel 32, 3°, van het decreet van 29 april 2011 te vervallen. Artikel 7 van het ontworpen besluit strekt weliswaar tot inwerkingstelling van die bepaling, maar de rechtsgrond daarvoor is gelegen in artikel 79 van dat decreet.

Artikelen 4 en 5

8. In de artikelen 4 en 5 van het ontwerp schrijve men “hetzelfde” in plaats van “het zelfde” en in artikel 5 schrappe men het woord “in” vóór het woord “artikel”.

³ Zulks toont eens te meer aan hoe wankel en onvolkomen de delegatiebepalingen uit de Vlaamse Wooncode en het Kamerdecreet zijn (zie ook, onder meer, de adviezen 46.477/3 van 7 mei 2009, 46.673/3 van 3 juni 2009, 48.597/1/V en 48.598/1/V van 7 september 2010, 48.745/3 van 12 oktober 2010, 49.785/3 van 21 juni 2011, en 50.043/1/V en 50.044/1/V van 6 september 2011). Beide decreten zouden overigens ook meer op elkaar moeten worden afgestemd en zelfs best tot één decreet worden samengesmolten gelet op de vele parallelle bepalingen die, ondanks de bedoeling tot harmonisatie, soms ongewilde verschillen tonen waardoor een rechtsonzekere situatie ontstaat.

Bijlagen

9. De bij het ontwerp gevoegde bijlagen dienen te worden gepresenteerd volgens de geldende wetgevingstechnische voorschriften.⁴ Tevens moet erop worden toegezien dat de in de ontworpen bepalingen opgenomen verwijzingen naar de bijlagen correct zijn gebeurd.

⁴ Omzendbrief VR/2009/4 van 17 juli 2009 *betreffende de wetgevingstechniek*, nrs. 199, 14°, b), 201, 9°, b), en 267.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer F. VANNESTE, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS